

26 אוגוסט 2007

לכבוד

הגב' מיכל יוספוף

ממונה ביקורת גבולות ומעברים

משרד הפנים

באמצעות פקס. 02-6294807

שלום רב,

הנדון: בקשה לעיון חוזר בהחלטתך בעניין הרחקתן המיידית של קורבנות הסחר בנשים למטרות זנות אשר

נסחרו לארץ מסיני

סימוכין: החלטתך מיום 23/8/07, בקשה למתן אשרה שהוגשה ע"י הח"מ מיום 22/7/07

בטרם נפנה לערכאות משפטיות אבקשך לעיין מחדש בבקשה למתן אשרת שהיה לארבע קורבנות סחר מסיני אשר הוגשה על ידי הח"מ ביום 22/7/07 (להלן - "בקשת האשרה"), לשנות את קביעתך כי על הנשים לצאת את הארץ לאלתר ולהעניק להן אשרת שהיה למשך שנה מטעמי שיקום.

בהחלטתך מיום 23/8/07 טענתך, כי "על פי מסמך שהתקבל מהמשטרה לא קיימת ראשית ראיה כי הנתינות הסיניות הן קורבנות סחר בבני אדם לעיסוק בזנות." וכי "לאור זאת לא ניתן להחיל עליהן את נוהל קורבנות סחר". המסמך האמור לא צורף להחלטתך, על כן פנתה היום הח"מ אל דודי פרץ, החוקר אשר ניהל את החקירה. לדבריו, במסמך אשר הועבר אלייך נכתב, כי אינם יכולים לקבוע כד או אחרת לעניין הסחר, זאת בשל הקושי שנוצר בשיתוף הפעולה מצד הנשים. יש לזכור, כי מנהלת ההגירה ערכה מעקב ממושך על זוג הסוחרים - סרסורים אזרחי סין וגילתה כי הנשים מסורסרות לזנות על ידם והלכה למעשה עוברות אונס קבוצתי בידי מהגרי עבודה מאסיה מידי ערב.

לעניין הסחר והקושי בשיתוף פעולה מצד הנשים, הסיבות לכך צוינו בבקשת האשרה בעמ' 2-3: חשש כבד מפעולות תגמול של ארגוני פשיעה מסיני (דבר אשר יש לו על מה להסתמך גם לפי דברי שוטרי המנהלת לנילי גורין, המתנדבת דוברת הסינית אשר צורפה לפשיטה בה חולצו הנשים מדי סוחרן-סרסורן ועל פי האיומים אשר קיבלה העצורה מסיני אשר העבירה את המידע הראשוני על סוחר האדם לח"מ), בושה גדולה הנובעת מהיחס לעיסוק בזנות בסין (וגם לכך הובאה אסמכתא בבקשת האשרה) וחשש לשים מבטחן ברשויות, דבר אשר נבע מהשוני בין החקיקה בארץ לבין החקיקה בסין ובמסרים סותרים אשר הועברו לנשים מהרשויות ומנציגי שגרירות סין אשר באו לבקרן.

בישיבת ועדת המשנה למאבק בסחר בנשים אשר נערכה בכנסת ביום 25/10/06, קבע שר הפנים דאז מפורשות, כי לנכונות קורבן סחר להעיד לא תהיה כל השפעה לעניין השמתה במקלט, שיקומה ואפשרותה להגיש בקשה למתן אשרת שהיה. כך שאין להחזיק לחובתן של הנשים את העובדה שלא סיפקו יותר מידע ממה שמסרו וזו אינה יכולה להיות הסיבה להרחקתן ושלילת האשרה מהן.

1 רח' נחלת בנימין 75, ת"א 65154, טלפון: 03-5602530, פקס: 03-5605175, info@hotline.org.il

<http://www.hotline.org.il>

(7)

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

נראה כי נפלה שגגה בהחלטתך בכך שלא הושם דגש על קרות האירועים מפי הנשים. אזכיר, כי שתיים מהנשים, [redacted] הינן קורבנות סחר בנשים למטרות זנות בדרך המוכרת לנו מקורבנות הסחר המגיעות ממדינות חבר העמים (ראי בקשת האשרה בעמ' 5): סוחר נשים יצר עימן קשר במולדתן, טען כי יארגן עבורן אשרת שהיה בישראל, הן הועברו לישראל במסע רגלי מפרך דרך מצרים, "נקנו" והובאו ישירות אל ביתם של אותם סוחרי הנשים, אשר סרסרו בהן כשהן נאלצות לספק שירותי מין בכפיה והחזיקו בהן כשהן נתונות ללחצים ואיומים, משוכנות בבית הסוחרים - סרסורים תחת השגחתם, זאת עד שנעצרו הסוחרים והן חולצו מידיהם. אדגיש, כי אף בדו"ח מחלקת המדינה האמריקאית מצויין כי סין הינה מדינת מקור לסחר בבני אדם.

שתי הנשים האחרות, [redacted] גם אם לא נסחרו לישראל (כלומר לא נעשתה בהן עסקה) הינן קורבנות עבדות לפי סעיף 375א לחוק העונשין, כפי שציינתי בעמ' 4 ו-6 למכתבי. למעלה מן הצורך אשוב ואזכיר כי על פי לשון הסעיף החזקה בתנאי עבדות כוללת גם החזקה לצורך מתן שירותי מין [redacted] סרסרו והוחזקו בתנאי עבדות, כשהן כלואות, משך חודשים. סוחרי הנשים אשר סרסרו בהן שלטו בחייהן מרגע בו התעוררו ועד שהוחלט עבורן כי תם "יום העבודה". הן לנו בביתם, נלקחו על ידם לריכוזים של מהגרי עבודה על מנת לספק להם שירותי מין, לא הייתה להן כל אפשרות לסרב לאורח חיים זה אשר נכפה עליהן או להציב תנאים, הן לא היו חופשיות פיזית ואף לא נפשית, בהתחשב באיומיהם ובמצוקתן. מסכת חייהם זו עונה להגדרת העבדות הן על פי חוק העונשין והן על פי האמנות הבינלאומיות.

אני סבורה כי לאחר שתישקל על ידך החלטתך בשנית תתייתר פנייתנו לערכאות, ותוענק לנשים אשרת שהיה למשך שנה לשם שיקומן מקורבנות סחר בבני אדם במובנם הצר והרחב כאחד.

בברכה,

עדי וילינגר, עו"ד

רכות שטח במאבק בסחר בנשים

העתק

עו"ד רחל גרשוני, המתאמת הבין משרדית במאבק בסחר בבני אדם, באמצעות פקס. מס' 02-6467930
עו"ד דינה דומיניץ, המחלקה המשפטית, משרד הפנים, באמצעות פקס. 02-6701611
עו"ד רינת דוידוביץ, מנהלת מקלט מעגן, באמצעות פקס. 03-6020970